

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Alenou Hrdličkovou ve věci

žalobce: **Türk Telekom International CZ s.r.o.**, IČ 26194783, se sídlem
Mistrovská 597/29, 108 00 Praha 10 - Malešice,
zastoupen: JUDr. Lucií Horčíčkovou, advokátkou se sídlem Jednořadá 1051/53, 160
00 Praha 6 – Bubeneč,
proti
žalovanému: **A. K.**, nar. xxx, bytem xxx xxx, xxx xxx - xxx,
zastoupen: JUDr. Denísem Kašicynem, advokátem se sídlem Kolínská 1722/16, 130
00 Praha 3 – Vinohrady,

o zaplacení částky 4,916.303,79 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba s návrhem na zaplacení částky 4,916.303,79 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 28.3.2014 do zaplacení se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému k rukám jeho právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 85.728,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou došlou zdejšímu soudu dne 27.3.2017 se žalobce domáhal náhrady škody v částce představující rozdíl mezi zjištěnou výší pohledávky přihlášené žalobcem k uspokojení v insolvenčním řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH XXX a částkou,

kteřou žalobce v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdrží, spolu se zákonným úrokem z prodlení od 28.3.2014 do zaplacení.

Žalobce tvrdil, že dne 27.3.2014 podal u Městského soudu v Praze věřitelský insolvenční návrh ve věci dlužníka UXXX XXXM s.r.o., IČ xxx, se sídlem xxx – xxx, xxx xxx. Vyhláškou zveřejněnou v insolvenčním rejstříku téhož dne bylo zahájeno insolvenční řízení vedené pod sp. zn. MSPH XXX. Usnesením ze dne 6.2.2015 (A-76) byl zjištěn úpadek dlužníka UXXX XXXM s.r.o. (dále jen „dlužník“) a usnesením ze dne 11.5.2015 (B-12) bylo rozhodnuto o řešení úpadku dlužníka konkurzem. Žalobce přihlásil do insolvenčního řízení pohledávku za dlužníkem v celkové výši 4,916.303,79 Kč, insolvenční správkyňe uznala tuto pohledávku ve výši 3,247.395,21 Kč a popřela ji co do výše 1,668.908,58 Kč. Žalobce podal proti insolvenční správkyňi žalobu na určení pravosti a výše této popřené pohledávky, žaloba je u Městského soudu v Praze vedena pod sp. zn. 176 ICM 2099/2015, ve věci dosud nebylo rozhodnuto. Insolvenční správkyňe ve vyjádření ze dne 6.3.2017 uvedla, že v okamžiku podání věřitelského insolvenčního návrhu již byl dlužník v úpadku, neboť měl více věřitelů a peněžitě závazky po dobu delší než 30 dnů po lhůtě splatnosti. Kromě žalobce byla dalším věřitelem dlužníka společnost CASABLANCA INT s.r.o. s pohledávkami splatnými již v roce 2012 a dále společnost ČEZ Prodej s.r.o. s pohledávkou splatnou dne 7.5.2013. Za škodu vzniklou žalobci ve smyslu § 99 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (dále jen „ins. zák.“) odpovídá dle § 98 tohoto zákona žalovaný jako xxx dlužníka, který porušil svou zákonnou povinnost podat po zjištění úpadku dlužnický insolvenční návrh.

V podání doručeném soudu dne 19.4.2017 žalobce na výzvu soudu doplnil žalobní tvrzení i vlastní žalobní návrh. Uvedl, že řádně a včas přihlásil do insolvenčního řízení pohledávku v celkové výši 4,916.303,79 Kč a protože lze předpokládat, že v insolvenčním řízení na tuto svou pohledávku neobdrží žádné plnění (0,- Kč), bude výše škody odpovídat výši přihlášené pohledávky. Žalobu není třeba podávat až po pravomocném skončení insolvenčního řízení, neboť z jeho průběhu je již nyní zřejmé, že žalobce žádné plnění na svou pohledávku za dlužníkem neobdrží a navíc hrozí promlčení žalobního nároku. Z důvodu porušení zákonné povinnosti žalovaného podat včas insolvenční návrh tak žalobci vznikla škoda ve výši 4,916.303,79 Kč.

Žalovaný se ve věci vyjádřil podáním ze dne 26.9.2018. Uvedl, že v době vydání usnesení o zjištění úpadku dlužníka byli do insolvenčního řízení přihlášení (včetně žalobce) pouze 2 věřitelé s pohledávkami, jejichž spornost dlužník namítal. Další věřitelé (ČEZ, Raiffeisenbank) se do insolvenčního řízení přihlásili až v průběhu řízení o odvolání podaném dlužníkem proti usnesení o zjištění jeho úpadku, přičemž však dlužník závazky těchto dvou věřitelů řádně splácel. Informace obsažená v e-mailové zprávě insolvenční správkyňe ze dne 6.3.2017 je zcela lichá, neboť dlužník považoval pohledávku věřitele CASABLANCA INT s.r.o. za spornou pohledávku ČEZ prodej s.r.o. a Raiffeisenbank a.s. splácel. Žalovaný jako xxx dlužníka vždy dbal na to, aby byla zachována pravidla hospodaření péče řádného hospodáře a svou odpovědnost proto odmítá. Především pak žalovaný vznáší námitku promlčení, neboť žaloba byla u soudu podána poslední den tříleté promlčecí lhůty, přičemž v žalobním návrhu, který byl její součástí, nebylo obsaženo ani přibližné vyčíslení žalobcem tvrzené vzniklé škody. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 9.10.2002, sp. zn. 21 Cdo 85/2002 žalovaný uvedl, že pokud žalobce nemůže svůj peněžitý nárok vyčíslit přesně, musí jej uvést alespoň v přibližné výši, avšak žalobní návrh z 27.3.2017 ani tuto přibližnou výši žalobního nároku neobsahoval. Žalobce až následně na výzvu soudu doplnil žalobu podáním ze dne 19.4.2017 s tím, že žalobní nárok uplatňuje ve výši 4,916.303,79 Kč. Tříletá promlčecí doba běžící od 27.3.2014 ve smyslu usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29.6.2016, sp. zn. 29 Cdo 1212/2016, však uplynula dnem podání žaloby s nevyčísleným žalobním nárokem, tj. 27.3.2017. Žalovaný proto navrhoval, aby soud žalobu zamítl.

Přípisem ze dne 1.4.2019, č.j. 6 Cm 12/2017-37, vyzval soud oba účastníky, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto přípisu sdělili, zda souhlasí s procesním postupem soudu dle § 115a o.s.ř., tedy s vydáním rozhodnutí ve věci bez nařízení jednání, pouze na základě listinných důkazů. Soud

zároveň účastníky upozornil, že pokud ve stanovené lhůtě jejich stanovisko neobdrží, bude mít dle § 101 odst. 4 o.s.ř. za to, že účastníci proti procesnímu postupu dle § 115a o.s.ř. nemají žádné námítky. Oběma účastníkům byl tento přípis doručen dne 3.4.2019 a ani jeden z účastníků se nijak nevyjádřil. Soud proto nadále vycházel z jejich konkludentního souhlasu s procesním postupem dle § 115a o.s.ř., jednání ve věci samé nenařizoval a ve věci rozhodl dne 12.8.2019 veřejně vyhlášeným rozsudkem.

Podle § 98 odst. 1, věta první ins. zák. dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou – podnikatelem, je povinen podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležitě pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku.

Podle § 98 odst. 2 ins. zák. povinnost podle odst. 1 mají i zákonní zástupci dlužníka a jeho statutární orgán a likvidátor dlužníka, který je právnickou osobou v likvidaci. Je-li těchto osob více a jsou-li oprávněny jednat jménem dlužníka samostatně, má tuto povinnost každá z nich. Insolvenční návrh podávají jménem dlužníka.

Podle § 99 odst. 1 ins. zák. osoba, která v rozporu s ust. § 98 nepodala insolvenční návrh, odpovídá věřiteli za škodu nebo jinou újmu, kterou způsobí porušením této povinnosti.

Podle § 99 odst. 2 ins. zák. škoda nebo jiná újma podle § 1 spočívá v rozdílu mezi v insolvenčním řízení zjištěnou výší pohledávky přihlášené věřitelem k uspokojení a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel.

Z insolvenčního návrhu věřitele – žalobce soud zjistil, že tento návrh ve věci dlužníka UXXX XXXM s.r.o. došel soudu dne 27.3.2014. Žalobce zde mimo jiné tvrdil, že na základě smlouvy ze dne 23.5.2011 a dodatku č. 1 k této smlouvě z 19.4.2012 má za dlužníkem pohledávku v celkové výši 1,596.237,33 Kč + příslušenství a že tato pohledávka vyplývá z faktur, jimiž žalobce v období od 20.12.2012 do 31.10.2013 postupně účtoval dlužníkovi částky zde uvedené, které mu dlužník v součtu 1,596.237,33 Kč nezaplatil. Dále má žalobce za dlužníkem pohledávku ve výši 2,868.172,86 Kč + příslušenství, a to na základě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 12.3.2013, uzavřené mezi žalobcem (insolvenčním navrhovatelem) jako postupníkem a společností Türk Telekom International SK s.r.o. (dříve pod obchodní firmou Pantel International SK s.r.o.) jako postupitelem. Touto smlouvou byly na žalobce postoupeny pohledávky v celkové výši 112.916,20 EUR, které byly dlužníkovi postupně účtovány fakturami vystavovanými původním věřitelem (postupitelem) v období od 30.11.2011 do 31.12.2012. Přepočet částek účtovaných v měně euro na české koruny provedl žalobce dle kurzu ČNB platného ke dni splatnosti každé faktury. Dále žalobce v insolvenčním návrhu tvrdil, že dalším věřitelem dlužníka s pohledávkami po dobu delší než 30 dnů po lhůtě splatnosti je společnost CASABLANCA INT. s.r.o. s pohledávkou v celkové výši 668.055,- Kč + příslušenství. Tato pohledávka vyplývá ze tří faktur vystavených tímto věřitelem, které nabyly splatnosti ve dnech 30.9.2012, 30.10.2012 a 29.11.2012. Žalobce jako insolvenční navrhovatel v návrhu tvrdil, že dlužník je v úpadku ve formě platební neschopnosti, neboť má více věřitelů a peněžité závazky po dobu delší než 30 dnů po lhůtě splatnosti, které není schopen plnit, neboť je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti. Navrhoval proto, aby soud zjistil úpadek dlužníka a na jeho majetek prohlásil konkurs.

Z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6.2.2015, č.j. MSPH XXX-A-76, bylo zjištěno, že byl zjištěn úpadek dlužníka UXXX XXXM s.r.o., IČ xxx. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že dlužník je v úpadku, neboť má více věřitelů s pohledávkami po splatnosti delší tři měsíců a že tyto pohledávky věřitelů není schopen plnit. Mezi tyto pohledávky patří jednak pohledávky žalobce – insolvenčního navrhovatele uvedené v čl. III insolvenčního návrhu, tedy pohledávky, jejichž věřitelem se žalobce stal na základě smlouvy o postoupení pohledávek z 12.3.2013 v celkové výši 112.916,20 EUR, přičemž tyto pohledávky dlužník v průběhu insolvenčního řízení uznal co do výše 82.300,- EUR. Dále mezi tyto pohledávky patří pohledávky věřitele č. 2 CASABLANCA INT.

s.r.o. ve výši 688.055,- Kč, které dlužník rovněž v průběhu insolvenčního řízení uznal, a to ve výši 82.300,- EUR.

Z přihlášky pohledávky žalobce (věřitel č. 1) bylo zjištěno, že pod poř. čísl 1 – 18 přihlásil do insolvenčního řízení pohledávky plynoucí ze smlouvy uzavřené s dlužníkem dne 23.5.2011 ve znění dodatku č. 1 k této smlouvě z 19.4.2012. Tyto pohledávky žalobce postupně účtoval dlužníkovi fakturami vystavovanými v období od prosince 2012 do října 2013, tyto faktury postupně nabývaly splatnosti v období od ledna 2013 do listopadu 2013. Dále žalobce přihlásil pod poř. čísl 19 – 35 pohledávky plynoucí ze smlouvy o postoupení pohledávky uzavřené s postupitelem Türk Telecom International SK s.r.o. dne 13.3.2013. Tyto pohledávky postupně účtoval původní věřitel dlužníkovi fakturami vystavovanými v období od listopadu 2011 do prosince 2012, které se postupně stávaly splatnými v období od ledna 2012 do ledna 2013.

Z přihlášky pohledávky věřitele č. 2 CASABLANCA INT. s.r.o. bylo zjištěno, že tento věřitel přihlásil do insolvenčního řízení pohledávky v celkové výši 668.055,- Kč plynoucí ze tří faktur na částky 162.615,- Kč a 2x 252.750,- Kč, které nabyly splatnosti ve dnech 30.9., 30.10. a 29.11. 2012. Faktury byly vystaveny na základě smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací.

Z přihlášky pohledávky věřitele č. 5 ČEZ Prodej s.r.o. bylo zjištěno, že tento věřitel přihlásil do insolvenčního řízení pohledávku ve výši jistiny 1,000.000,- Kč a ve výši příslušenství 559.928,10 Kč (úrok z prodlení). Pohledávka vyplývá ze smlouvy o sdružených službách na dodávku elektřiny ze dne 11.10.2010 a v původní výši 2,657.716,- Kč byla dlužníkovi vyúčtována fakturou ze dne 23.4.2013 splatnou dne 7.5.2013. V období od 16.9.2013 do 4.7.2014 bylo na tuto fakturu zapláceno 8x 150.000,- Kč a dále 457.716,- Kč.

Z protokolu o přezkumném jednání ze dne 11.5.2015 bylo zjištěno, že insolvenční správkyňe uznala pohledávku žalobce s dílčími nároky pod poř. č. 19 – 35 a dále mimo jiné pohledávky věřitelů č. 2 a č. 5 v plné výši.

Z upraveného seznamu přihlášených pohledávek, pokud jde o věřitele č. 1 – žalobce bylo zjištěno, že ze strany insolvenční správkyňe nebyla popřena pravost, výše ani pořadí pohledávek žalobce pod poř. č. 19 – 35 a tyto tak byly zjištěny v celkové výši 3,247.395,21 Kč.

Z protokolu o zvláštním přezkumném jednání ze dne 25.6.2015 bylo zjištěno, že pohledávky žalobce pod poř. čísl 1 – 18 byly každá zjištěna pouze co do výše 1,- Kč a v celkové částce 1,668.908,58 Kč byly insolvenční správkyňi popřeny.

Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15.6.2017, č.j. 176 ICm 2799/2015-40, bylo zjištěno, že žaloba žalobce s návrhem na určení pohledávek pod poř. čísl 1 – 18 v insolvenčním řízení ve věci dlužníka UXXX XXXM s.r.o. vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH XXX byla pro předčasnost zamítnuta. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 4.7.2017.

Ze sdělení insolvenční správkyňe odeslaného formou e-mailu dne 6.3.2017 P. S. bylo zjištěno, že dlužník byl v době podání insolvenčního návrhu (27.3.2014) již v úpadku, neboť měl více věřitelů s pohledávkami po dobu delší než 30 dnů po lhůtě splatnosti, a to pokud jde o věřitele CASABLANCA INT. s.r.o. a ČEZ Prodej s.r.o., jejichž zjištěné pohledávky byly splatné ve dnech 30.9.2012, 30.10.2012, 29.11.2012 a 7.5.2013. S ohledem na nekompletnost podkladů předaných dlužníkem není insolvenční správkyňe schopna činit jakékoli závěry vyplývající pouze z účetnictví dlužníka.

Z výpisu z veřejného rejstříku týkajícího se dlužníka bylo zjištěno, že žalovaný je xxx dlužníka od 7.11.2005.

Podle § 3 odst. 1 ins. zák. dlužník je v úpadku, jestliže má *a)* více věřitelů a *b)* peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a *c)* tyto závazky není schopen plnit (dále jen "platební neschopnost").

Podle § 3 odst. 2 ins. zák. má se za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže *a)* zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo *b)* je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo *c)* není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo *d)* nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1, kterou mu uložil insolvenční soud.

Po zhodnocení shora uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že dlužník se poprvé ocitl v úpadku již dne 30.12.2012. K tomuto datu totiž uplynuly 3 měsíce od splatnosti pohledávky věřitele č. 2 CASABLANCA INT. s.r.o., tj. pohledávky ve výši 162.615,- Kč vyúčtované fakturou splatnou dne 30.9.2012. Kromě společnosti CASABLANCA INT. s.r.o. byl k tomuto datu věřitelem dlužníka i předchůdce žalobce, tj. společnost Türk Telekom International SK s.r.o. s pohledávkami uvedenými v přihlášce pohledávek žalobce pod poř. číslu 19 – 31, když tyto pohledávky nabývaly splatnosti měsíčně od 14.12.2011 až do 14.9.2012. Ke dni 30.12.2012 měl tedy dlužník 2 věřitele a peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti, které neplnil po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti. Od 30.12.2012 pak nepřetržitě trvala úpadková situace dlužníka, který jednak nezaplatil pohledávky shora uvedené, k nimž dále pak přibýly pohledávky žalobcova předchůdce uvedené v přihlášce žalobce pod poř. číslu 32 – 35 splatné od 14.10.2012 do 14.1.2013, stejně jako pohledávky věřitele CASABLANCA INT. s.r.o., splatné ve dnech 30.10. a 29.11.2012. Od 30.12.2012 měl tak žalovaný jako xxx dlužníka dle § 98 odst. 1, odst. 2 ins. zák. povinnost podat dlužnický insolvenční návrh a protože tuto povinnost nesplnil, odpovídá tak žalobci jako insolvenčnímu věřiteli ve smyslu § 99 ins. zák. za škodu takto vzniklou.

Odpovědnost žalovaného za škodu či jinou újmu způsobenou porušením povinnosti podat insolvenční návrh je obecnou občanskoprávní odpovědností za škodu založenou na presumpci zavinění. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 29.6.2016, sp. zn. 29 Cdo 1212/2016, má-li být náhrada škody či jiné újmy ve formě peněžitého plnění poskytnuta v rozsahu odpovídajícím rozdílu mezi insolvenčním řízením zjištěnou výší pohledávky přihlášené věřitelem k uspokojení a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel, pak dnem, kdy taková škoda nejpozději mohla vzniknout, je den, kdy byl podán insolvenční návrh. Od tohoto dne totiž již případný pokles míry uspokojení věřitelovy pohledávky z majetku dlužníka nelze odvozovat od porušení povinnosti podat insolvenční návrh.

Podle § 620 odst. 1 o.z. okolnosti rozhodné pro počátek běhu promlčecí lhůty u práva na náhradu škody zahrnují vědomost o škodě a osobě povinné k její náhradě. To platí obdobně i pro odčinění újmy.

Podle § 629 odst. 1 o.z. promlčecí lhůta trvá 3 roky.

Podle § 636 odst. 1 o.z. právo na náhradu škody nebo jiné újmy se promlčí nejpozději za 10 let ode dne, kdy škoda nebo újma vznikla.

Právo na náhradu škody tak musí být uplatněno v tříleté subjektivní a zároveň v desetileté objektivní promlčecí lhůtě. Objektivní lhůta počíná běžet ode dne vzniku škody, přičemž v daném případě je takovým dnem den podání insolvenčního návrhu. Tříletá subjektivní promlčecí lhůta nemůže z logiky věci započít běžet dříve než lhůta objektivní a s ohledem na námitku promlčení uplatněnou žalovaným soud proto zkoumal, kdy žalobci tato tříletá subjektivní promlčecí lhůta započala běžet. S ohledem na tvrzení uvedená žalobcem v insolvenčním návrhu ze dne 27.3.2014 dospěl soud k závěru, že počátek běhu tříleté subjektivní lhůty připadá rovněž na toto datum, neboť již v té době žalobce znal okolnosti úpadkové situace dlužníka s ohledem na vědomost o jeho závazcích vůči dalšímu věřiteli CASABLANCA INT. s.r.o. splatných v období od září do listopadu 2012. Žalobci tedy muselo být zřejmé, že mu vzniká škoda v důsledku nesplnění povinnosti ze strany žalovaného podat insolvenční návrh v úpadkové situaci dlužníka, která nastala již od 30.12.2012.

V rozsudku ze dne 23.2.2017, sp. zn. 21 Cdo 151/2016, se Nejvyšší soud mimo jiné zabýval uplatněním práva na náhradu škody v dvouleté subjektivní promlčecí lhůtě dle § 106 odst. 1 obč. zák. účinného do 31.12.2013, přičemž toto ustanovení odpovídá § 620 odst. 1 o.z. nejvyšší soud uvedl, že poškozený se o škodě dozví tehdy, jakmile zjistí skutkové okolnosti, z nichž lze dovodit vznik škody a orientačně (přibližně) i její rozsah tak, aby bylo možné určit přibližně výši škody v penězích. Pro podání žaloby o náhradu škody postačuje totiž jen orientační (přibližná) znalost rozsahu (výše) škody, což vyplývá i z toho, že výše škody nemusí být zřejmá ani po provedení opravy, nýbrž že se zjišťuje (je-li sporná) v soudním řízení a definitivní závazný závěr o ní je obsažen až v pravomocném rozsudku.

V žalobě podané poslední den tříleté promlčecí lhůty dle § 620 odst. 1 o.z. však žalobce neuvedl orientačně ani přibližně rozsah škody a tedy ani její výši, neboť žalobní nárok žádným způsobem nevyčísil. Učinil tak až v doplnění žaloby, tj. v podání došlém soudu dne 19.4.2017, a to po uplynutí tříleté subjektivní promlčecí lhůty. Pokud pak jde o počátek běhu této subjektivní lhůty, odkazuje soud na zdůvodnění shora, přičemž se neztotožňuje s žalobcem v jeho tvrzení, že o úpadkové situaci dlužníka se žalobce dozvěděl až ze sdělení insolvenční správkyne z 6.3.2017. Pokud žalobce zároveň tvrdil, že s ohledem na průběh insolvenčního řízení lze předpokládat, že na jeho pohledávku obdrží nulové plnění, nic mu nebránilo, aby v žalobě z 27.3.2017 svůj žalobní nárok v souladu s ust. § 99 odst. 2 ins. zák. vyčísil.

Soud proto uzavírá, že vědomost o škodě a o osobě povinné k její náhradě měl žalobce již ke dni 27.3.2014, přičemž do konce tříleté subjektivní promlčecí lhůty, tj. do 27.3.2017 podanou žalobou tento nárok neuplatnil ani v přibližné či orientační výši. Námitku promlčení vznesenou žalovaným soud proto shledal důvodnou a žalobu v celém rozsahu zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř. Procesně úspěšnému žalovanému byla přiznána náhrada nákladů za právní zastoupení, tj. odměna za 2 úkony právní služby po 27.980,- Kč (převzetí zastoupení z 24.5.2017 a písemné vyjádření ve věci samé z 26.9.2018), dále odměna za 1 úkon právní služby v poloviční sazbě, tj. ve výši 13.990,- Kč (odvolání z 26.5.2017 proti procesnímu rozhodnutí soudu ze dne 4.5.2017), tři režijní paušály po 300,- Kč a 21% DPH z částky 70.850,- Kč, tj. DPH ve výši 14.878,50 Kč (§ 6 odst. 1, § 7 bod 6, § 11 odst. 1 písm. a), d), § 11 odst. 2 písm. c) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif). Náklady za právní zastoupení žalovaného dosáhly celkové částky 85.728,50 Kč a povinnost k jejich náhradě uložil soud procesně neúspěšnému žalobci ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha 12. srpna 2019

JUDr. Alena Hrdličková v.r.
soudkyně